Studiu EY: Tema prețurilor de transfer devine o preocupare prioritară a companiilor din România şi a autorității de control fiscal – ANAF

- **Peste jumătate dintre companiile respondente la nivelul României (52,9%) au făcut obiectul unor inspecții fiscale privind prețurile de transfer**
- **60% dintre respondenți nu au ajustat prețurile de transfer pentru a-și corecta rezultatele obținute din tranzacțiile derulate cu părți afiliate**
- **Mai mult de jumătate dintre companiile participante la studiul EY România au apreciat că prețurile de transfer reprezintă o problemă fiscală (59,1%)**

Atenția la nivel mondial asupra prețurilor de transfer continuă, atât ca urmare a proiectului BEPS inițial, cât și a proiectului BEPS 2.0. La fel, administrațiile fiscale au în vizor tranzacțiile transfrontaliere cu persoane afiliate, iar coroborat cu preocuparea companiilor pe acest segment al activității lor, toate au ca rezultat o examinare extrem de atentă a domeniului prețurilor de transfer.

În sondajul EY Global Tax Risk and Controversy Survey, realizat în acest an, aria prețurilor de transfer își asigură încă o dată primul loc printre respondenți, directorii globali de taxe apreciind în proporție de 63% că prețurile de transfer reprezintă cea mai importantă sursă de risc fiscal, depășind zona stimulentelor fiscale cu 28 de puncte procentuale.

Rezultatul demonstrează faptul că prețurile de transfer reprezintă cea mai mare preocupare în rândul directorilor din

domeniul fiscal și financiar în ceea ce privește **sursele de risc fiscal**, într-un context al schimbărilor fără precedent din mediul de afaceri al ultimilor 4-5 ani.

Dacă în studiul efectuat de EY România în 2022 privind prețurile de transfer majoritatea companiilor apreciau că acestea nu reprezintă o problemă fiscală (50%) sau nu considerau necesar să analizeze această problemă din punct de vedere al strategiei fiscale (12%), mai mult de jumătate (59,1%) din respondenții studiului EY România din 2023 consideră că prețurile de transfer reprezintă o arie de risc fiscal în România, în linie cu tendințele la nivel global.

Adrian Rus, Partener, liderul departamentului Preţuri de transfer, EY România: *„Riscurile legate de prețurile de transfer au crescut mai ales într-un context de colaborare între autoritățile fiscale care cooperează pentru a aplica atât legile fiscale existente, cât și pentru a se pregăti să impună schimbările care vor urma. Gestionarea obligațiilor și riscurilor privind prețurile de transfer necesită conectare la operațiunile de afaceri, experiență tehnică profundă, predictibilitate și previziune, iar companiile trebuie să se pregătească, dacă doresc să evite dispute costisitoare în domeniul preţurilor de transfer”.*

Preocuparea pentru aspectele de prețuri de transfer și conformarea cu reglementările de documentare în acest domeniu sunt susținute și de faptul că majoritatea respondenților studiului din acest an pe România (87,8%) arată faptul că aceștia au efectuat analize pentru a verifica dacă preţurile de transfer practicate cu părțile afiliate sunt în conformitate cu prețul pieței.

În schimb, 42,8% dintre companiile respondente declară că au existat cazuri în care rezultatele din tranzacțiile derulate s-au situat în afara intervalului de piață obținut în urma analizelor prețurilor de transfer. În acest context, dacă rezultatul tranzacției între afiliați nu este în „intervalul

de piață”, se consideră că profiturile obținute de părțile implicate în tranzacție nu sunt corect reflectate și ar trebui corectate prin realizarea unor ajustări ale prețurilor de transfer.

Cu toate acestea, 60% dintre respondenți nu au realizat acele ajustări ale prețurilor de transfer prin care să își corecteze rezultatele obținute din tranzacțiile derulate cu părți afiliate, fiind astfel expuse la riscul ca ANAF să efectueze ajustări de prețuri de transfer, cu impact direct asupra impozitului pe profit.

Pe de altă parte, 20,6% din respondenți consideră că efectuarea ajustărilor periodice de prețuri de transfer reprezintă unul dintre principalii factori de risc în eventualitatea unei inspecții fiscale vizând aspecte de prețuri de transfer, alături de revizia principiilor de calcul al prețurilor de transfer (32,3%), nepregătirea dosarului de prețuri de transfer (23,5%), scăderea profitabilității (14,7%) și nedocumentarea deciziilor luate și/sau a circumstanțelor dificile (8,8%).

Serviciile (de tip management, dar și de altă natură – de exemplu IT, juridice, fiscale) sunt considerate în proporție de 52,8% ca fiind cele mai susceptibile să fie puse sub semnul întrebării de către autoritățile fiscale din perspectiva prețurilor de transfer, fiind urmate de finanțările intra-grup (17,1%), distribuția de mărfuri (11,4%) și de achiziția de materii prime (10%), în opinia respondenților.

Tendințele din România reflectă tendințele de la nivel global, 58% dintre respondenții din cadrul sondajului EY Global Tax Risk and Controversy Survey consideră că tranzacțiile implicând servicii cu valoare adăugată ridicată, serviciile de management și corporative reprezintă ariile care pot conduce la riscuri fiscale semnificative pentru organizația acestora, alături de aplicarea unor metode de prețuri de transfer alternative de către autoritățile fiscale, (41%),

aranjamentele de contribuții la cost (27%) și remunerația pentru activitățile de distribuție (26%).

În contextul unei atenții din ce în ce mai sporite din partea autorităților asupra aspectelor de prețuri de transfer, studiul din 2023 indică faptul că peste jumătate dintre companiile respondente din România (52,9%) au făcut obiectul unor inspecții fiscale pe tema preţurilor de transfer, spre deosebire de anul anterior în care mai mult de jumătate dintre firmele respondente (59,5%) nu trecuseră, încă, printr-o inspecție care să vizeze prețurile de transfer.

În cazul companiilor care au făcut obiectul unei astfel de inspecții, pentru 33,3% din respondenți a avut drept rezultat ajustări ale prețurilor de transfer. De asemenea, studiul arată că pentru cei mai mulți dintre respondenți (66,7%) la nivelul cărora au fost aplicate ajustări de prețuri de transfer, acestea au avut o valoare de până la 1 milion de euro.

În ciuda preocupării din ce în ce mai mari pentru aspectele de prețuri de transfer, companiile, în proporție de 97,2%, nu au depus și nici nu își doresc să depună în următorii doi ani cereri pentru obținerea unui acord de preț în avans (APA). Acesta reprezintă un acord între contribuabil și autoritatea fiscală din jurisdicția în care este rezident care reglementează aspecte importante în privința prețurilor de transfer aferente tranzacțiilor derulate între părți afiliate.

Prin stabilirea în avans a unui set de criterii, aplicabile pentru o anumită perioadă, pentru care se asigură conformitatea cu principiul valorii de piață, APA are ca scop evitarea disputelor în zona prețurilor de transfer. Cu alte cuvinte, încheierea unui APA ajută compania să aibă o certitudine pentru tranzacțiile luate în calcul în acord și eliminarea potențialelor ajustări ale prețurilor de transfer (atât timp cât termenii APA sunt respectați) și, implicit, a situațiilor de dublă impunere, legate de ajustările de prețuri

de transfer derulate de autoritățile fiscale, situații de dublă impunere care se întâlnesc în practică din ce în ce mai des.

Dacă în cadrul sondajului global EY, 39% din respondenți au indicat faptul că pregătesc și execută o strategie bine definită privind obținerea unor acorduri de preț în avans, în România încrederea în documentația de prețuri de transfer este apreciată de majoritatea participanților la studiu (58,9%) ca fiind suficientă pentru a apăra tranzacțiile cu părțile afiliate ale societății. Pe de altă parte, companiile românești au menționat costurile asociate procesului obținerii acordului (26,5%) sau lipsa încrederii în beneficiile APA (5,9%) ca factori care îi determină deocamdată pe contribuabili să nu utilizeze îndeajuns un acord de preț în avans încheiat cu autoritatea fiscală ca instrument de prevenire a disputelor.

Demn de menționat este și faptul că, la nivel global, companiile optează, ca strategie, pentru revizuirea periodică a tranzacțiilor cu risc fiscal ridicat, tocmai pentru a proteja compania de fluctuații financiare și a asigura stabilitatea generală a companiei. Astfel că, 43% dintre respondenți au indicat această metodă de protecție a companiei, conferind un anumit nivel de predictibilitate a afacerilor.

În schimb, respondenții studiului din 2023 menționează într-o proporție covârșitoare (66,7%) faptul că au contestat ajustările de prețuri de transfer pe cale administrativă, iar în cazul în care contestația administrativă nu a avut succes, 75% din respondenți menționează că s-au adresat instanței de judecată.